

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, krivični, po sudiji Larisi Mijušković-Stamatović, uz učešće Valentine Vukašinović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog B. N., iz P., zbog krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl.162 st. 1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika, odlučujući po optužnom predlogu ODT-a Podgorica Kt.br. 1113/13 od 25.06.2014. godine, kojeg je na glavnom pretresu zastupao Medojević Ivan, državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu Podgorica, nakon glavnog i javnog pretresa, održanog dana 21.04.2016 godine u prisustvu zastupnika optužbe, okrivljenog sa braniocem po izboru A. M., advokatom iz F., donio je, a dana 25.04.2016 godine i javno objavio,

P R E S U D U

Okrivljeni:

B. N., od oca Z. i majke N., rođene B., rođen xx.xx.19xx godine u P., sa prebivalištem u F., Ul. D.V. br. x, državljanin Crne Gore, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, nezaposlen, srednjeg imovnog stanja, ranije osuđivan i to: presudom Višeg suda u Podgorici K.br.123/11 od 11.05.2012 godine zbog krivičnog djela iz čl. 143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine; presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br. 365/12 od 08.10.2012 godine, zbog krivičnog djela iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca;

K R I V J E

Zato što je:

Dana 04.septembra 2013 godine, u Podgorici, u ulici Bracana Bracanovića, zajedno sa NN licem, protivpravno oduzeo slobodu kretanja oštećenom P. S., te istog zlostavljao, na način što se upravljajući vozilom marke "Reno clio" registarskih oznaka PG ... zaustavio ispred taksi vozila, u kojem se na mjestu suvozača nalazio oštećeni, nakon čega su okrivljeni i NN lice prišli taksi vozilu, a zatim otvorili suvozačeva vrata i oštećenom se predstavili kao policajci, naredili mu da izađe iz vozila, pa kada je oštećeni izašao iz istog, stavili su mu sredstva za vezivanje na ruke i pokušali da ga uguraju u gepek njihovih vozila, u čemu nijesu uspjeli, već su ga smjestili na zadnje sjedište vozila, te mu na taj način ograničili slobodu kretanja, i sa vozilom se udaljili u nepoznatom pravcu, pri čemu su ga tokom vožnje više puta udarali rukama u predjelu ledja i potiljka, a potom ga odveli u borovu šumu na nepoznatoj lokaciji, gdje su ga izgurali iz vozila i ponovo mu zadali više udaraca u predjelu glave i tijela, govoreći mu "ti truješ moga brata heroinom" i "jebeš djevojke po gradu", nakon čega su ga, i pored molbi oštećenog da ga ostave na miru, smatrajući da su ga zamijenili sa nekim drugim, ugurali u gepek njihovog vozila i odvezli u naselje Kakaricka gora, zatim, izvukli iz vozila, okrenuli licem u pravcu zemlje i nastavili da ga udaraju u predjelu glave i tijela, nanoseći mu tom prilikom laku tjelesnu povredu u vidu krvnog podliva kapaka oba oka, razderine lijeve ušne školjke, krvnog podliva tkiva poglavine i oguljotine u predjelu oba ručna zgloba da bi ga tu ostavili, a oni se udaljili sa lica mjesta, pri čemu je okrivljeni bio svjestan svojih djela i htio njihovo izvršenje, znajući da je to zabranjeno,

- čime je, kao saizvršilac, izvršio krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl.162 st. 1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika,

I

- Pa mu Sud primjenom citiranih zakonskih odredbi, te odredbi čl. 3, 4, 5, 13, 15, 32, 33, 36, 42 i 48 st.1 Krivičnog zakonika, prethodno utvrđuje;

-za krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl.162 st. 1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca,

-za krivično djelo zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca,

II

Za ovim Sud primjenom citiranih zakonskih odredbi, te čl. 48 st.2 tač. 2 Krivičnog zakonika, te čl. 226, 227, 229 i 374 Zakonika o krivičnom postupku okrivljenog

Na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

Obavezuje se okrivljeni na ime troškova krivičnog postupka uplati na račun budžetskih sredstava Crne Gore iznos od 104,50 € (stotinučetirieurapedesetcenti), te na ime sudskog paušala iznos od 50,00 €, sve prednje u roku od 15 (petnest) dana od dana pravnosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom ODT-a Podgorica Kt.br.1113/13 od 25.06.2014. godine, kojeg je na glavnom pretresu zastupao Medojević Ivan, državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu Podgorica, okrivljenom B. N., je stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl.162 st. 1 Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika.

Zastupnik optužbe je prije davanja završne riječi izmijenio činjenični opis dispozitiva optužnog predloga, te pravnu kvalifikaciju krivičnih djela na način kao u izreci presude, do kraja glavnog pretresa ostao pri tako izmijenjenom optužnom aktu, te u završnoj riječi naveo da smatra da je provedenim dokazima nesumnjivo utvrđeno da je okrivljeni B. N. izvršio krivična djela koja mu se stavljaju na teret, što proizilazi iz iskaza saslušanih svjedoka, oštećenog, što je sve potvrđeno i nalazom i mišljenjem sudskog vještaka medicinske struke te njegovom dopunom na glavnom pretresu, sa kojih razloga je predložio sudu da okrivljenog oglasi krivim i osudi po zakonu.

Okrivljeni B. N. je u prethodnom postupku pred ODT-om u Podgorici naveo da je dana 04.09.2013 godine, oko 03,30 časova sjedio u kafe baru "Ragina Glava" u Bokeškoj ulici, da je za stolom na nekih pola metra od njega bio jedan momak, njemu nepoznat, u društvu sa dvije djevojke koje takodje ne poznaje. Istakao je da je primijetio kako taj momak sa tim djevojkama komentariše njegov izgled, to kako je obučen, pa nije htio da prilazi tom momku dok je bio u lokalu iz razloga jer poznaje ljude koji rade na obezbjedjenju lokala, već je sačekao da taj momak napusti lokal. Napomenuo je da kad su ta lica izašla iz lokala, on je odmah izašao za njima, i vidio da su ušli u taksi udruženja "Red taxi". Odmah je krenuo svojim vozilom marke "Reno clio" reg. oznaka PG... za taksi vozilom, i dolaskom naspram zgrade "Razvršje" u naselju Zabjelo, to taksi vozilo se zaustavilo, za njim i on, i odmah je izašao iz vozila, te prišao vratima suvozača, gdje je sjedio taj momak. Naglasio je da mu je rekao da izađe iz vozila, da mu objasni u čemu je problem, pa kada je taj momak izašao, rekao mu je da udje u njegovo vozilo, i da podju negdje da se pobiju. Taj momak je sjeo u njegovo auto, pa je sa njim otišao u šumu naspram "Dekar pumpe" na Zabjelu, izašli su iz vozila, i tom momku je tada zadao više udaraca otvorenom šakom u predjelu tijela, nije znao tačno gdje, zatim ušao u svoje vozilo i otišao kući. Dodao je da u tom trenutku uopšte nije znao kako se zove taj momak, već da je dolaskom u policiju saznao da se radi o F. S..

Na glavnom pretresu okrivljeni je naveo da je dok je bio u zatvoru čuo da jedno lice njegovom rođaku prodaje drogu, a po izlasku iz zatvora drug, čije ime nije želio reći sudu, mu je kazao da se to lice zove P. S.. Pojasnio je da je kritične večeri sa tim svojim drugom bio u kafiću "Ragina glava", i taj njegov drug mu je pokazao P.S. kao lice koje njegovom rođaku prodaje drogu. Istakao je da u lokalu nije bilo nikakve komunikacije između njega i tog P. pa je kasnije svojim autom koje se inače vodi na njegovu majku, bio kod "Razvršja", gdje je prepoznao P., koji je izašao iz taksi vozila. Naglasio je da je tada on izašao iz svog vozila, prišao P., rekao mu da sjedne kod njega u vozilo kako bi nešto popričali, pri tom mu ne objašnjavajući zašto treba da sjedne u njegovo vozilo. P. je tada prihvatio njegov poziv, sjeo na zadnje sjedište njegovog vozila, i tada je i sebe i njega odvezao na Plantaže "13. jul". Objasnio je da su usput dok su se vozili pričali o groždju, da se ne sjeća detalja, ali su, kad su stigli na plantaže "13. Jula" izašli iz vozila i tada je on upitao F. zašto prodaje drogu njegovom rođaku, a P. je tvrdio da on ne prodaje drogu. Dodao je da je on tada P. izbio, koliko se mogao sjetiti otvorenim dlanovima - šamarima, nakon čega je pošao i tu ga ostavio. Pojasnio je da je kasnije saznao da P. nije to lice koje je prodavalo drogu njegovom rođaku, i da će mu se zbog toga izviniti.

Upitan da pojasni razlike u kazivanju pred ODT-om Podgorica i na glavnom pretresu, okrivljeni je izjavio da je tačno ono što je rekao na glavnom pretresu, te da je razlog zbog čega je drugačije govorio pred ODT-om Podgorica, taj jer je pokušavao da pomogne sebi, budući da je pretpostavljao da će ga zatvoriti.

Branilac okrivljenog po izboru M. A., adv. iz P. je u završnoj riječi naveo da iz spisa predmeta proizilazi da je okrivljeni izvršio krivična djela koja mu se stavljaju na teret, da se okrivljeni na početku glavnog pretresa nalazio pod utiskom da će priznanjem djela faktički odmah nastaviti sa izdržavanjem kazne zbog predmetnih krivičnih djela. Istakao je da je njegov branjenik naknadno oslobođen za krivičnog djelo zbog kojeg se nalazio u pritvoru, pa je iz tog razloga okrivljeni, dajući saglasnost za čitanje iskaza oštećenog P. faktički i sam priznao krivicu. Izjavio je da je kao branilac okrivljenog na početku sudjenja imao drugačiju sliku odnosnog događaja, u odnosu na sliku koju je dobio pojavljivanjem oštećenog na jednom od glavnih pretresa, budući da je oštećeni iskazao određenu vrstu drskosti pred Sudom, odbijanjem da odmah da iskaz i kasnijim izbjegavanjem da dodje na glavni pretres, zbog čega je shvatio da se oštećeni, što se tiče vladanja, ne razlikuje mnogo od okrivljenog. Dodao je da obzirom na sve te okolnosti, a imajući u vidu da je okrivljeni mlad, i očekujući da će i okrivljeni svojim ponašanjem u završnoj riječi doprinijeti olakšavanju vođenja predmetnog postupka, predložio je da mu Sud te okolnosti cijeni kao olakšavajuće.

Okrivljeni je u završnoj riječi prihvatio riječ svog branioca, i istakao da se osjeća krivim zbog toga što mu se stavlja na teret.

U dokaznom postupku Sud je: saslušao svjedoka B. M., na saglasan predlog stranaka pročitao: svjedočki iskaz oštećenog P.S. sa zapisnika o saslušanju svjedoka pred ODT-om Podgorica Kt.br. 1113/13 od 05.09.2013 godine, svjedočki iskaz V. M. sa zapisnika o saslušanju svjedoka pred ODT-om Podgorica Kt.br. 1113/13 od 05.09.2013 godine, svjedočki iskaz S. A. sa zapisnika o saslušanju svjedoka pred ODT-om Podgorica Kt.br. 1113/13 od 05.09.2013 godine, pročitao medicinsku dokumentaciju na ime oštećenog P. S. pročitao nalaz i mišljenje sudskog vještaka medicinske struke dr. R. N. Kt.br. 1113/13 od 05.09.2013 godine i istog neposredno saslušao na glavnom pretresu od 27.04.2015 godine, pročitao uvjerenje Ministarstva pravde Crne Gore na ime okrivljenog pod brojem 0203/3453 od 16.07.2014 godine.

Slijedeći provedeni dokazni postupak, te izvore saznanja o odlučnim činjenicama sadržane u istom, Ovaj sud zaključuje da su se u naprijed preduzetim radnjama okrivljenog B. N. stekli svi subjektivni i objektivni elementi bića krivičnih djela koja mu se činjeničnim navodima optuženja stavljaju na teret, pa je Sud, prevashodno utvrdio krivicu okrivljenog, a potom vrjednujući prirodu, karakter, te međusobni odnos otežavajućih i olakšavajućih okolnosti koje stoje na njegovoj strani ocijenio da će se efektivnom jedinstvenom kaznom zatvora za okrivljenog na način i u trajanju kao u izreci presude, ostvariti svrha kažnjavanja predviđena čl. 32 Krivičnog zakonika, te ciljevi generalne i specijalne prevencije.

Svjedok - oštećeni P. S. je u prethodnom postupku pred ODT-om Podgorica na zapisniku o saslušanju svjedoka Kt.br. 1113/13 od 05.09.2013 godine naveo da je dana 04.09.2013 godine, oko 03,00 časa, bio u kafiću "Ragina glava", koji se nalazi u Bokeškoj ulici, zajedno sa svojim drugaricama S. A. i V. M., te da su negdje pred zatvaranje lokala pozvali taksi, nakon čega su ušli u isti i krenuli u pravcu Ulice Bracana Bracanovića, gdje živi S. A.. Istakao je da se dolaskom u blizini zgrade "Razvršja", dok je A. izlazila iz vozila, iza njih zaustavilo vozilo "Reno Klio" reg. oznaka PG ... iz kojeg su izašla njemu dva nepoznata lica govoreći "Policija, policija", zatim su ga izveli iz vozila, stavili mu lisice na ruke i ubacili u njihovo vozilo. Pojasnio je da su nakon toga stavili svoje vozilo u pogon, vozili ga nekih 5-10 minuta, za koje vrijeme je dobijao udarce u predjelu ledja i potiljka. Nije se mogao izjasniti čime su mu zadavali udarce, jer mu je lice bilo okrenuto prema patosu vozila, ali da nakon toga zna da su se zaustavili na nekoj livadi, što je pretpostavio jer je vidio da se tu nalaze borovi. Naveo je da su ga tada izvukli iz vozila, legli na zemlju licem okrenutim prema dolje i udarali ga po glavi i tijelu, nije znao čim, ali zna da je zadobio mnogo udaraca, kao i da su mu za svo vrijeme govorili "ti truješ moga brata heroinom" i "jebeš djevojke po gradu". Objasnio je da je on za svo to vrijeme njima govorio da ne zna o čemu pričaju, da su ga vjerovatno sa nekim zamijenili, da nikada nije heroin ni vidio, a kamo li ga nekom prodao, što znaju svi njegovi prijatelji i poznanici. Izjavio je da zna da mu je jedan od njih rekao, odnosno upitao ga gdje su mu dokumenta, na šta mu je on odgovorio da mu je novčanik u zadnjem džepu od pantalona, i zna da su uzeli novčanik koji kasnije nije našao. Naglasio je da su mu u novčaniku bile bankovne kartice i to banke "Societe Generale", kao i "Atlas Banke", te novac u iznosu od oko 250,00 eura. Napomenuo je da su ga nakon tih udaraca ponovo ubacili u vozilo, u gepek vozila i ponovo krenuli negdje vozilom, nije znao gdje, jer je ponovo licem bio okrenut prema podu vozila. Istakao je da je za svo vrijeme dok je bio u gepeku dobijao udarce kroz otvor koji dijeli gepek i zadnje sjedište vozila, takodje nije znao čim, kao i da je za svo vrijeme bio vezan lisicama od trenutka kada su ga izveli iz taksi vozila. Naglasio je da su poslije toga stigli na neko brdo, za koje je kasnije saznao da se radi o Kakarickoj gori, i ponovo su ga izvukli iz vozila, legli na zemlju licem okrenutim prema zemlji, te da su ga ponovo udarali, dok im je on za svo vrijeme ponavljao da su ga sa nekim zamijenili. Izjavio je da se nakon toga jedan od njih obratio drugome i uputio mu riječi "Zovi S.", nakon čega se taj momak udaljio u pravcu vozila na nekih 20-30 metara od njega. Objasnio je da je za vrijeme dok se taj momak udaljio, drugi od njih nastavio da ga udara, smanjenim intenzitetom govoreći mu da će ga ubiti. Nakon toga se momak koji se bio udaljio u pravcu vozila, vratio, i ovom drugom rekao "Stani, nije to taj" ili "Izgleda nije to taj", nakon čega su mu skinuli lisice, i zna da se jedan drugome obratio riječima "Pucaj u njega i donesi lopatu". Istakao je da mu se nakon toga jedan od njih obratio riječima "Okreni se ledjima i idi u pravcu šume", što je on odbio, govoreći im "Neću, pucaj ovdje", poslije čega su ta dva lica ušli u njihovo vozilo i udaljila se u njemu nepoznatom pravcu. Dodao je da je nakon toga teturao po toj šumi, da je nekako uspio na mobilni da pozove brata, ali da nije umio da objasni gdje se nalazi, poslije čega se spustio nekim puteljkom, dok nije došao do nekih kuća i vidio natpis nekom mini marketa pod nazivom "Matija", kada je po terenu pretpostavio da je u pitanju Kakaricka Gora. Tada je pozvao brata, saopštio mu gdje se nalazi i pao u polunesvijest, da bi nakon toga na lice mjesta došao njegov brat S. sa njegovim kolegom i odveli ga u Urgentni blok gdje mu je ukazana medicinska pomoć i gdje se zadržao negdje do 08,00 ili do 09,00 časova, nije znao tačno.

Odgovarajući na pitanje tužioca svjedok - oštećeni je objasnio da je on nakon predmetnog događaja razgovarao sa svojim drugaricama koje su zajedno sa njim odnosne noći bile u lokalu, i da su zajedno ukapirali da je jedno od tih lica koje ga je predmetne noći napalo i otelo bilo u lokalu "Ragina glava" i to za stolom blizu njihovog, da zna da je jednom prošlo pored njega, kao i da to lice izgleda nabildovano, visine negdje oko 180 cm, i da je imalo bradu od nekoliko dana. Pojasnio je da to drugo lice nije vidio prethodno u lokalu, ali da zna da je izgledalo visine od oko 175 cm, da je višije od lica koje je prethodno opisao, da je takodje bilo nabildovano i da je na sebi imalo svijetlu majicu, nije se mogao sjetiti koje boje, te da ništa karakteristično na tom licu nije zapazio. Naveo je da se ne može izjasniti koje je od ta dva lica upravljalo putničkim vozilom u koje su ga ubacili, te da kad su mu ta lica zatražila dokumenta na uvid i na njegovo uporno insistiranje da su ga sa nekim zamijenili, rekao im je da mu se novčanik nalazi u zadnjem džepu pantalona, kao i da prije toga ta lica njemu nijesu tražila novac, ali da on nakon toga nije našao ni novčanik, ni kartice koje su bile u novčaniku, ni novac, na osnovu čega zaključuje da su mu to uzela ta lica. Napomenuo je da kad su se ta lica njemu predstavila kao policajci, i na njegovo pitanje u čemu je problem, ko su oni, isti su mu tada nešto na brzinu rekli "narkotici policija" na osnovu čega je on zaključio da se radi o inspektorima za narkotike, i da zna da su mu tom prilikom rekli da leži dolje, što je on poslušao, pa su mu tada vezali ruke lisicama. Naglasio je da dok su ga ta lica udarala, on je ležao na zemlji, da tada ništa nijesu iznudjivali od njega, niti su mu tražili da bilo šta uradi, niti su ga pretresali, već su mu samo uputili riječi koje je naveo, a to su "Ti da truješ moga brata heroinom" i "Jebeš klinke ili djevojke po gradu", ali mu ni jednog trenutka nijesu tražili novac. Objasnio je da kada kaže da su mu ta lica vezala lisicama ruke, zna da je to bilo tako, sa razloga što je osjetio da su lisice škljocnule, da je prethodno vidio kada su ih izvadili iz džepa, kao i da tih povreda od lisica ima na rukama, i da su iste konstatovane prilikom njegovog liječenja u Urgentnom bloku. Dodao je da ne zna zbog čega su ta lica njemu to uradila, da smatra da nema ni jednog neprijatelja, da se nije ni sa kim ništa svadjao, što bi moglo uputiti da mu je neko to naručio.

Svjedok V. M. je na zapisniku o saslušanju svjedoka pred ODT-om Podgorica Kt.br. 1113/13 od 05.09.2013 godine izjavila da se dana 04.09.2013 godine, oko 03,00 časa nalazila u kafiću "Ragina glava" u Bokeškoj ulici, te da je bila u društvu S. A. i P. S. kojeg je tada treći put u životu vidjela, ali zna da je on A. drug. Istakla je da nakon što se u lokalu u kojem su se nalazili završio rad, A. sa svog telefona pozvala taksi vozilo koje je poslije nekih pet minuta stiglo. Naglasila je da su svo troje ušli u vozilo, i to S. na mjesto suvozača, A. iza njega a ona iza vozača, i da su se tada uputili u pravcu ulice Bracana Bracanovića iza zgrade "Razvršja" gdje živi A., kako bi nju prvo odveli. Pojasnila je da su se na putu do A. kuće zaustavili kod Sahat kule, pa je ona izašla iz vozila da kupi vaučer za telefon, i da, u tom trenutku nije primijetila ništa čudno, niti da ih neko prati. Nakon što je kupila vaučer, krenuli su u pravcu A. kuće, i dolaskom ispred iste, a ispred taksi vozila, zaustavilo se bijelo auto, iz kojeg su izašla njoj dva nepoznata momka. Izjavila je da su se ti momci odmah uputili u pravcu S. vrata, rekli mu da izađe iz vozila, S. je izašao i vidjela je da ti momci pokušavaju da ga ubace u gepek njihovog vozila, što je zaključila tako jer je vidjela da su otvorili gepek. Istakla je da je vidjela da im se S. istrgao iz ruku, da je pao na zemlju, da su ga ta lica nakon toga ubacili u njihovo vozilo na mjestu pozadi, zatim su i oni ušli u vozilo i udaljili se u njoj nepoznatom pravcu. Objasnila je da nije vidjela kako ta lica izgledaju, da ne bi umjela da ih opiše niti prepozna, te da ih prije toga nikada nije vidjela. Dodala je da za vrijeme njihovog boravka predmetne noći u kafiću i za svo vrijeme njihovog druženja, nije primijetila da je S. sa bilo kim imao svadju, da zna da je dva puta bila do toaleta, i da se tada desilo nešto, vjerovatno bi joj ispričali. Napomenula je da ona nije vidjela da su ta lica udarala S., da su mu stavljali lisice na ruke, niti da su imala bilo šta od oružja ili orudja u rukama.

Odgovarajući na pitanja tužioca pojasnila je da nije čula da su ta lica bilo šta rekla S., osim da izađe iz vozila, i da se nikom od njih, osim S. nijesu obraćali, niti su oni izlazili iz vozila.

Svjedok S. A. je na zapisniku o saslušanju svjedoka pred ODT-om Podgorica Kt.br. 1113/13 od 05.09.2013 godine izjavila da je dana 04.09.2013 godine, oko 03,00 časa zajedno sa P. S. i V. M. bila u kafiću "Ragina glava", koji se nalazi u Bokeškoj ulici. Istakla je da kako je kafić završavao sa radom, ona je sa njenog telefona pozvala taksi udruženje "Red taxi" i na datoj adresi zatražila taksi vozilo. Odmah nakon toga, njih troje su ušli u taksi vozilo i to tako što je S. sjeo na mjesto suvozača, ona pozadi iza njega, a M. iza vozača, pa su se taksijem uputili u pravcu ulice Bracana Bracanovića, gdje inače živi. Naglasila je da su na putu do njene kuće, stali kod Sat kule, kako bi kupili cigarete, i da za svo vrijeme vožnje do njene kuće nije primijetila da ih bilo ko prati. Napomenula je da su dolaskom kod njene kuće, tačnije kod zgrade "Razvršja", ispred njih velikom brzinom zaustavilo bijelo auto, nije znala koje marke, ali zna da su mu zadnja stakla bila zatamnjena, da je imalo dvoje vrata, da su iz tog vozila izašla njoj dva nepoznata momka, koja su direktno krenula u pravcu vrata suvozača, tačnije u pravcu P. S.. Izjavila je da je čula kako govore "Policija, policija", i da izađe iz vozila, zatim su ga izvukli iz vozila, pokušali da ga ubace u gepek njihovog vozila, u čemu nijesu uspjeli, jer im se on valjda nešto otrgao, nakon čega su ga obalili na zemlju, i vidjela je kako mu jedan od ta dva momka drži nož ispod vrata. Pojasnila je da su ga poslije toga ubacili u njihovo vozilo na zadnje sjedište, zatim su i oni ušli u vozilo, udaljili se u njoj nepoznatom pravcu, ali su ona i M. uspjele da zapišu broj tablica tog vozila koje su nakon toga predali policiji. Dodala je da su svi bili u šoku, da je ona otišla svojoj kući, probudila svoje roditelje, ispričala im šta se desilo, a nakon nekih 15 - 20 minuta na njen telefon pozvao je P. S., rekavši joj da su ga izbacili i da ne zna gdje se nalazi. Istakla je da zna da je sa S. bila u telefonskoj komunikaciji, da mu je došao brat na lice mjesta, da su ga odveli u bolnicu, kao i da lica koja su izvela S. i ubacila ga u njihovo vozilo ne bi znala da opiše kako izgledaju, da ne bi mogla da ih prepozna jer se sve brzo odigravalo, a mjesto gdje se to događalo nije baš najbolje osvijetljeno.

Odgovarajući na pitanja tužioca objasnila je da ona nije vidjela da su S. ta lica stavila lisice na ruke, osim što su ga oborila na zemlju, da mu je jedno od njih držalo nož na vratu, da nije sigurna jesu li ga udarali, jer se sve dešavalo veoma brzo, a ona je bila u šoku.

Svjedok B. M. je u prethodnom postupku pred ODT-om u Podgorici naveo da je dana 04.09.2013 godine, oko 03,00 časa bio na svom radnom mjestu taksiste u udruženju "Red taxi" da se nalazio u Zagoriču, kada je preko dispečera dobio nalog za stranku u Bokeškoj ulici, kod kafića "Ragina glava". Istakao je da su dolaskom na lice mjesta u vozilo ušla tri lica, i to dvije djevojke koje su sjele pozadi, dok je momak sjedio na mjestu suvozača, pa je upitao tog momka koji je sjedio naprijed gdje da vozi, i on mu je rekao da ide na Zabjelo, nakon čega je tamo i krenuo. Dolaskom kod trgovinske škole rekao mu je da skrene ulijevo, a zatim da prodje kroz portun zgrade "Razvršje" što je i uradio, i zaustavio je vozilo blizu servisa za auto klime. Naglasio je da kada je zaustavio vozilo iz njega je trebalo da izađe jedna od te dvije djevojke, koja je sjedjela iza sjedišta suvozača, i za koju zna da se poljubila sa tim momkom koji je sjedio na mjestu suvozača. Tada se, kao u američkim filmovima, pod velikom škripom kočnica zaustavilo manje auto, čije tablice nije zapamtio, ispred njegovog vozila, i iz njega su izašla njemu dva nepoznata momka, srednje visine, krupnije gradje, kratko ošišani i direktno su otišli na vrata suvozača, govoreći "Policija". Napomenuo je da se ne može sjetiti da li je jedan od njih otvorio vrata suvozača, ali da zna da je suvozač iz njegovog vozila izašao napolje, da mu je jedan od ta dva momka stavio polugu na ruku, zatim ga legli na jedan šoder, 10-ak metara od njegovog vozila, nakon toga ubacili u njihovo vozilo na zadnje sjedište, i sa njim na zadnjem sjedištu sjeo je takodje jedan od ta dva momka. Naveo je da su se nakon toga udaljili u njemu nepoznatom pravcu, da je u tom trenutku bio u šoku, nije znao o čemu se radi, pa je pritisnuo "panik" taster, kako bi signalizirao dispečer centru, dok su djevojke koje su se nalazile na zadnjem sjedištu rekle da su vidjele tablice tog vozila, kao i da je jedna od njih kazala da je te momke vidjela u kafiću "Ragina glava" kod stola do njih. Objasnio je da je nakon toga jedna od djevojaka

koja živi tu izašla, dok je drugu vozio u Ul. x.m, u zelenoj zgradi "D p", nakon čega je sačekao da vidi da li je ta djevojka ušla u ulaz, obzirom da je i ona bila prestravljena.

Odgovarajući na pitanja tužioca, ovaj svjedok je izjavio da on nije vidio da su ta lica tom momku stavljala lisice na ruke, osim da su mu uradili polugu i da je kod jednog od njih u ruci vidio nož u obliku bajoneta. Napomenuo je da dok je vozio ta lica u pravcu zgrade "Razvršja", nije primijetio da ga ni jedno vozilo prati, i nije primijetio ništa čudno, ali da zna da su se usput zaustavili negdje kako bi jedna od tih djevojaka kupila cigarete kod dragstora u blizini Sahat kule. Izjavio je da su lica koja su se nalazila u njegovom vozilu, bila vesela, da nije primijetio da su sa nekim imali svadju, niti je to od njih čuo, te da lica koja su tog momka izvela iz njegovog vozila ne bi mogao prepoznati, jer je mjesto gdje se sve to dešavalo slabo osvijetljeno, tako da im nije dobro vidio lica. Dodao je da on nije vidio da su ta lica koja su momka iz njegovog vozila ubacila u auto, istog i udarala.

Saslušan na glavnom pretresu ovaj svjedok je objasnio da se ne može sjetiti detalja predmetnog događaja, budući da je od istog prošlo gotovo dvije godine, da dnevno ima i po 50 vožnji, različitih događaja, i da pri svemu što je rekao pred ODT-om Podgorica kada mu je sjećanje bilo još svježije, jeste istina, pri kojoj ostaje.

Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka medicinske struke dr. R. N. Kt.br. 1113/13 od 05.09.2013 godine sa medicinskom dokumentacijom na ime oštećenog P. S. proizilazi da je oštećeni F. S. u predmetnom događaju zadobio sljedeće povrede: krvni podliv tkiva poglavine, koja povreda je nastala kao posljedica dejstva tupine mehaničke sile, odnosno mogla je nastati usljed jednokratnog aktivnog dejstva tupine mehaničke sile - udarca, ali i usljed pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu, i koja povreda se u vrijeme nanošenja kvalifikuje kao laka tjelesna povreda; oguljotine u predjelu oba ručna zgloba, koja povreda je posljedica dejstva tupine mehaničke sile odnosno mogla je nastati usljed stezanja tih predjela "liscama", i koja povreda se u vrijeme nanošenja kvalifikuje kao laka tjelesna povreda, dok se zbirno posmatrano sve zadobijene povrede kvalifikuju kao laka tjelesna povreda. Dalje proizilazi da je u medicinskoj dokumentaciji navedena i povreda koja u prevodu sa latinskog jezika znači "nagnječenje tijela", ali kako se u izvještajima ljekara ni na jednom mjestu ne opisuju krvni podlivi i oguljotine po tijelu (što zbirno predstavlja nagnječenje), to je ta dijagnoza postavljena nedovoljno kritički samo na osnovu subjektivnog simptoma bola u predjelu grudnog koša i trbuha, i kao takva se ne može prihvatiti i dalje sudsko - medicinski elaborirati, kao i da takvo tumačenje ne isključuje mogućnost djelovanja sile u tim predjelima, ali ta sila ili nije dovela do povredjivanja, ili se, pak, radilo o dubokim krvnim podlivima kojima je potrebno više vremena da bi se ispoljili spolja na koži.

Saslušan neposredno na glavnom pretresu stalni sudski vještak medicinske struke dr. R. N. je u svemu ostao pri pisanom nalazu i mišljenju od 05.09.2013. godine, i dodao da je prilikom davanja osnovnog nalaza i mišljenja njegovim propustom zaboravio da sudsko medicinski opiše još tri povrede kod oštećenog P. S., a koje proizilaze iz izvještaja ljekara specijaliste UC KC CG broj protokola 17335 od 04.09.2013. godine, i to: a. krvni podlivi kapaka oba oka. Navedene povrede posledica su djestva tupine mehaničke sile i isti su nastali usled dvokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog orudja-dva udarca , tipično pesnicom, ili za to nekim drugim pogodnim orudjem; b. razderina lijeve ušne školjke. Navedena povreda posledica je dejstva tupine mehaničke sile i ista je mogla nastati usled jednokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog orudja-udarca , moguće pesnicom, ili za to nekim drugim pogodnim orudjem; ali i usled pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu. Naveo je da se navedene povrede pojedinačno i zbirno kvalifikuju kao laka tjelesna povreda, a što zbirno sa povredama datim u osnovnom nalazu i mišljenju takodje čine laku tjelesnu povredu. Objasnio je da je u istom medicinskom dokumentu opisana i bolna osjetljivost u desnoj polovini slabinskog predjela. Navedena bolna osjetljivost ne predstavlja tjelesnu

povredu, ali može biti pokazatelj dejstva sile u tom predjelu tijela, a zbog anatomskih specifičnosti moguće je i da je postojao dublji krvni podliv u tom predjelu, a koji nije mogao biti vidjen prilikom obavljenog pregleda, te se isti mogao spolja na koži pojaviti i nekoliko dana kasnije. Kako ne postoji dodatna medicinska dokumentacija, to sa sudsko medicinskog aspekta ovo tumačenje ostaje samo na nivou hipoteze. Odgovarajući na pitanje Suda, vještak je takodje objasnio da zadobijene povrede nijesu mogle nastati udarcima otvorenim dlanom, ali jesu bridom dlana; za oguljotine u predjelu ručnih zglobova kao mogući mehanizam nastanka dat je samo onaj koji mu je iz tada dostupnih izjava aktera ovog događaja bio dostupan, dakle samo je F. S. rekao da su mu ruke bile vezane lisicama i nijedan drugi vid povredjivanja niko nije pominjao, te stoga nije ni on uzimao u obzir navedeno.

Iz uvjerenja Ministarstva pravde Crne Gore na ime okrivljenog pod brojem 0203/3453 od 16.07.2014 godine proizilazi da je okrivljeni B. N. ranije osuđivan i to: presudom Višeg suda u Podgorici K.br.123/11 od 11.05.2012 godine zbog krivičnog djela iz čl. 143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine; presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br. 365/12 od 08.10.2012 godine, zbog krivičnog djela iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca.

Po ocjeni Ovog suda, navodi odbrane okrivljenog B. iz prethodnog postupka pred ODT-om Podgorica i na glavnom pretresu nastali su kao rezultat bezuspješnog pokušaja da se odnosni životni događaj naknadno pripremljenim činjenicama što više relativizuje, i na kraju društveno opravdanje nađe u navodnoj zaštiti svog rođaka i prodaje droge istom, od strane, kako je okrivljeni vjerovao, oštećenog P..Jasno je da odredbe Zakonika o krivičnom postupku omogućavaju okrivljenom da se brani na način koji smatra najpovoljnijim, takodje nema nikakve dileme da okrivljeni u navodima odbrane u različitim fazama postupka ne mora govoriti istinu, ali potpuna procesna dezorganizovanost okrivljenog B.prilikom iznošenja odbrane u različitim fazama postupka, nije pružila nikakvo uporište tragom kojeg bi sud zasnivao bilo kakva činjenična utvrđenja, osim uvjerenja da navodi njegove odbrane obiluju suštinskim protivurječnostima, radi čega se isti pokazuju neosnovanim.

Dosledno tome, okrivljeni B. je u prethodnom postupku pred ODT-om Podgorica konflikt sa oštećenim P pravdao time što ga je oštećeni komentarisao, odnosno isti je komentarisao njegovo oblačenje zajedno sa djevojkama sa kojima se nalazio za stolom, da bi na glavnom pretresu, takvi navodi odbrane naprosto „iščezli“, pa je okrivljeni B. sukob sa oštećenim P. objašnjavao kroz prizmu okolnosti da isti navodno njegovom rođaku prodaje drogu.Nadalje, okrivljeni B. je u prethodnom postupku pred ODT-om Podgorica predstavljao da sa oštećenim u lokalu gdje su se predmetnom prilikom nalazili nije imao nikakvu komunikaciju sa razloga što poznaje radnike obezbjeđenja, već je oštećenog koji je ušao u taksi vozilo pratio svojim vozilom, da bi na glavnom pretresu objasnio da je P. nakon što je napustio lokal, sreo kod zgrade „Razvršje“ i tada mu prišao.Takodje, u prethodnom postupku pred ODT-om Podgorica okrivljeni B. je naveo da je oštećenom nakon što je prišao taksi vozilu u kojem se nalazio rekao da izađe iz istog, da mu objasni u čemu je problem, pa kada je oštećeni izašao, rekao mu je da udje u njegovo vozilo, i da podju negdje da se pobiju, dok je na glavnom pretresu objasnio da su, kada je oštećeni ušao u vozilo okrivljenog, usput pričali o grožđu.Nema nikakve sumnje da kreativnost u iznošenju odbrane okrivljenog dolazi do izražaja u odnosu na naprijed navedeno, tim prije što evidentno, navodna priča o „grožđu“ nastaje kao rezultat asocijacije na Plantaže „13 Jul“, ali sud u naprijed navedenim navodima odbrane nalazi efekte koji se ogledaju u bezuspješnom pokušaju da mijenjanjem, tendencioznim kanalisanjem, dodavanjem naknadnih činjenica i drugačijim objašnjavanjem istog životnog događaja, nađe opravdanje za ono, što se s aspekta Krivičnog

zakonika definiše kao nedozvoljeno i protivpravno ponašanje, koje kao takvo i kroz formu ovog postupka, zahtijeva neophodnu društvenu reakciju, i nesumnjivo izražavanje osude za učinjeno.

Da se navodi odbrane okrivljenog B. pokazuju neosnovanim, zaključuje se i kroz prizmu iskaza svjedoka-oštećenog P. S. čiji iskaz sud cijeni istinitim i objektivnim, a koji je decidno posvjedočio da je predmetnom prilikom nakon što je prethodno zajedno sa drugaricama S. A. i V. M. boravio u lokalu „Ragina glava“, i nakon što su napustili navedeni lokal taksi vozilom, dolaskom u blizinu zgrade "Razvršja", iza njih se zaustavilo vozilo "Reno Klio" reg. oznaka PG ... iz kojeg su izašla njemu dva nepoznata lica govoreći "Policija, policija", zatim su ga izveli iz vozila, stavili mu lisice na ruke i ubacili u njihovo vozilo. Predstavljao je da su ga vozili nekih 5-10 minuta, za koje vrijeme je dobijao udarce u predjelu ledja i potiljka, a kada su se zaustavili, izvukli su ga iz vozila, legli na zemlju licem okrenutim prema dolje i udarali ga po glavi i tijelu, nije znao čim, ali zna da je zadobio mnogo udaraca, kao i da su mu za svo vrijeme govorili "ti truješ moga brata heroinom" i "jebes djevojke po gradu", poslije čega su ga nakon tih udaraca ponovo ubacili u vozilo, u gepek vozila i ponovo krenuli negdje vozilom, nije znao gdje, jer je ponovo licem bio okrenut prema podu vozila, za koje vrijeme je, dok je bio u gepeku dobijao udarce kroz otvor koji dijeli gepek i zadnje sjedište vozila, takodje nije znao čim, kao i da je za svo vrijeme bio vezan lisicama od trenutka kada su ga izveli iz taksi vozila. Istakao je da su poslije toga stigli na neko brdo, za koje je kasnije saznao da se radi o Kakarickoj gori, i ponovo su ga izvukli iz vozila, legli na zemlju licem okrenutim prema zemlji, ponovo su ga udarali, dok im je on za svo vrijeme ponavljao da su ga sa nekim zamijenili, nakon čega se jedan od njih obratio drugome i uputio mu riječi "Zovi S.", pa se taj momak udaljio u pravcu vozila na nekih 20-30 metara od njega, dok je drugi od njih nastavio da ga udara, smanjenim intenzitetom govoreći mu da će ga ubiti. Pojasnio je i to da se tada momak koji se bio udaljio u pravcu vozila, vratio, i ovom drugom rekao "Stani, nije to taj" ili "Izgleda nije to taj", nakon čega su mu skinuli lisice, i zna da se jedan drugome obratio riječima "Pucaj u njega i donesi lopatu", da mu se jedan od tih momaka obratio riječima "Okreni se ledjima i idi u pravcu šume", što je on odbio, govoreći im "Neću, pucaj ovdje", poslije čega su ta dva lica ušli u njihovo vozilo i udaljila se u njemu nepoznatom pravcu.

Nadalje, iz iskaza svjedoka V. M. koje sud cijeni istinitim, zaključuje se da se predmetnom prilikom iza taksi vozila u kojem su se oni nalazili, zaustavilo bijelo auto, iz kojeg su izašla njoj dva nepoznata momka, da su se ti momci odmah uputili u pravcu S. vrata, rekli mu da izađe iz vozila, S. je izašao i vidjela je da ti momci pokušavaju da ga ubace u gepek njihovog vozila, što je zaključila tako jer je vidjela da su otvorili gepek, ali im se S. istrgao iz ruku, pao na zemlju, dok su ga ta lica nakon toga ubacili u njihovo vozilo na mjestu pozadi, zatim su i oni ušli u vozilo i udaljili se u njoj nepoznatom pravcu. Sa druge strane, iz iskaza svjedoka S. A., koji sud takođe cijeni istinitim i objektivnim, proizilazi da se predmetnom prilikom, kod zgrade "Razvršja", ispred njih velikom brzinom zaustavilo bijelo auto, iz kojeg su izašla njoj dva nepoznata momka, koja su direktno krenula u pravcu vrata suvozača, tačnije u pravcu P. S da je čula kako govore "Policija, policija", i da izađe iz vozila, zatim su ga izvukli iz vozila, pokušali da ga ubace u gepek njihovog vozila, u čemu nijesu uspjeli, jer im se on valjda nešto otrgao, nakon čega su ga obalili na zemlju, i vidjela je kako mu jedan od ta dva momka drži nož ispod vrata, poslije čega su ga ubacili u njihovo vozilo na zadnje sjedište, zatim su i oni ušli u vozilo i udaljili se u njoj nepoznatom pravcu. Sud iskaze svjedoka V. M. i S. A. cijeni istinitim, i međusobno saglasnim sa iskazom svjedoka – oštećenog, dok okolnosti da svjedok S. A. navodi da je kritičnom prilikom vidjela jedno od tih lica drži oštećenom nož ispod vrata, a svjedok V., kao ni svjedok B., ne navode tu okolnost, po ocjeni Ovog suda, objašnjavaju se njihovom rasijanošću u momentu odvijanja odnosnog događaja, te stanjem šoka, u kojem su se, po sopstvenom kazivanju, nalazili, što dalje znači da se reakcija na životno neizvjesne situacije pod pritiskom, kod svakog ponaosob inidividualno manifestuje, pa dosledno tome, i proces pamćenja, ali i sposobnost reprodukovanja u formi iskaza pred organom koji vodi

postupak zavisi od okolnosti šta je na pasivnog posmatrača ili aktivnog učesnika najviše ostavilo utisak. Pored toga, svjedočki iskaz svjedoka B. M., koji sud takođe cijeni istinitim, omogućava još skladniju i vjerodostojniju dokaznu cjelinu, obzirom da ovaj svjedok pojašnjava da se predmetnom prilikom iza njega zaustavilo auto, i iz istog su izašla njemu dva nepoznata momka, srednje visine, krupnije gradje, kratko ošišani i direktno su otišli na vrata suvozača, govoreći "Policija", da je suvozač iz njegovog vozila izašao napolje, da mu je jedan od ta dva momka stavio polugu na ruku, zatim ga legli na jedan šoder, 10-ak metara od njegovog vozila, nakon toga ubacili u njihovo vozilo na zadnje sjedište, i sa njim na zadnjem sjedištu sjeo je takodje jedan od ta dva momka.

Da je oštećeni P. S. u predmetnom događaju zadobio povrede u vidu: krvnog podliva tkiva poglavine, koja povreda je nastala kao posljedica dejstva tupine mehaničke sile, odnosno mogla je nastati usljed jednokratnog aktivnog dejstva tupine mehaničke sile - udarca, ali i usljed pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu, i koja povreda se u vrijeme nanošenja kvalifikuje kao laka tjelesna povreda; oguljotine u predjelu oba ručna zgloba, koja povreda je posljedica dejstva tupine mehaničke sile odnosno mogla je nastati usljed stezanja tih predjela "liscama", i koja povreda se u vrijeme nanošenja kvalifikuje kao laka tjelesna povreda; krvnog podliva kapaka oba oka koje povrede su posledica su djestva tupine mehaničke sile i isti su nastali usled dvokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog orudja-dva udarca, tipično pesnicom, ili za to nekim drugim pogodnim orudjem; razderine lijeve ušne školjke, koja povreda je posledica dejstva tupine mehaničke sile i ista je mogla nastati usled jednokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog orudja-udarca, moguće pesnicom, ili za to nekim drugim pogodnim orudjem; ali i usled pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu; a koje povrede se u vrijeme nanošenja pojedinačno i zbirno kvalifikuju kao lake tjelesne povrede, sud je utvrdio iz nalaza i mišljenja, te neposrednog izjašnjenja sudskog vještaka medicinske struke, koje sud cijeni stručnim, objektivnim, i zasnovanim na pravilima medicinske struke i nauke.

Rezimirajući činjenične i pravne aspekte predmetne krivično pravne stvari, Ovaj sud zaključuje da su se u naprijed preduzetim radnjama okrivljenog B. N. ostvarili svi subjektivni i objektivni elementi bića krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl.162 st. 1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika, pa je okrivljeni na subjektivnom planu postupao sa direktnim umišljajem kao oblikom krivice, budući da je bio svjestan svojih djela i htio njihova izvršenja. Okrivljeni je predmetnom prilikom djelovao u saizvršilaštvu iz čl.23 st.2 Krivičnog zakonika, budući da su sa objektivne strane i okrivljeni B. N. i NN lice preduzimali radnje izvršenja predmetnih krivičnih djela, tako da radnja svakog od njih čini jedinstvenu cijelinu i doprinosi ostvarivanju zabranjene posljedice, dok je sa subjektivne strane i kod okrivljenog B. i kod NN lica postojala svijest o zajedničkom izvršenju predmetnih krivičnih djela, pa su predmetna krivična djela htjeli i kao svoja i kao zajednička.

Vrjednujući sve okolnosti iz čl. 42 Krivičnog zakonika, koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), sud je, u odsustvu olakšavajućih okolnosti, kao otežavajuće okolnosti na strani okrivljenog cijenio njegovu raniju osuđivanost, utvrđenu uvidom u izvod iz registra kaznenih evidencija, pa je imajući u vidu i stepen krivice okrivljenog, primjenom čl.48 st.1 Krivičnog zakonika istom prethodno utvrdio za krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl.162 st. 1 Krivičnog zakonika kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, a za krivično djelo zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika kaznu zatvora takođe u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, a potom primijenom čl.48 st.2 tač.2 Krivičnog zakonika okrivljenog osudio na

jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, čime se po ocjeni suda, pored svrhe kažnjavanja iz čl.32 Krivičnog zakonika, ima ostvariti i opšta svrha propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl.4 st.2 Krivičnog zakonika.

Odluku o troškovima krivičnog postupka Sud je donio primjenom odredbi čl. 226, 227 i 229 Zakonika o krivičnom postupku, i obavezao okrivljenog da na račun budžetskih sredstava Crne Gore, na ime troškova krivičnog postupka uplati ukupan iznos od 104,50 eura, koji iznos se odnosi na izradu nalaza i mišljenja po vještaku medicinske struke u iznosu od 60,50 eura, neposredno izjašnjenje na glavnom pretresu istog vještaka u iznosu od 44,00 eura, dok je sudski paušal u iznosu od 50,00 eura odmjereno srazmjerno dužini trajanja postupka, složenosti predmeta i imovinskim prilikama okrivljenog.

Na osnovu izloženog, a u smislu čl. 374 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 25.04.2016. godine

Zapisničar, S U D I J A,

Valentina Vukašinović Larisa Mijušković-Stamatović

- DN-a
- Primjerak presude dostaviti:
 - - ODT-u Podgorica
 - - Okrivljenom
 - - Braniocu okrivljenog
- S u d i j a,
- _____
- Postupljeno dana _____
- Namještenik _____

PRAVNA POUKA:

- Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku

- od 8 (osam) dana od dana prijema pismenog otpravka
- iste, Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.

- ZTO: Valentina Vukašinić